

ASTOAK ETA GIZONA

Oso goiz asto pilla
 batekin atera,
 echetik gizona, ta
 merkatu batera
 zijoala, arkitu
 zan lan nekosoan,
 astoak bidean nai
 etzutelako joan;
 ala arre bati ta
 bestiari arre,
 bere pazientziya
 zubelarik erre
 etzuben astoaren
 pausorik arintzen,
 eta zijoakiyon
 denbora berantzen.
 Ontan sinisturikan
 merkatura ala,
 bear denborarako
 bilduko etzala,
 aza buru bat zion
 astoetan bati,
 lotu ta zinzillika
 paratu atzeti;
 eta besteak aza
 aiñ alde ikusi
 zutenean, ziran jan

nayan denak asi,
 etajabiak aza
 zeramakinari,
 kolpeka erasorik
 segi zeien ari,
 aurrekoak korri ta
 atzekoak segi,
 biderik eziñ egiñ
 ziela alkarri,
 zeñen denak naizuten
 jan aza gozoa,
 ala arindurikan
 astoen pausoa,
 bear ordurako zan
 irichi erriyan,
 bere asto ta guzi
 plazaren erdiyan.

. . . . .

Askotan eziñ egiñ
 dan lana indurez,
 buruba askatzeaz
 egiten da errez;
 ez beti eserita
 egon portuna zai,
 fortunak ere berak
 billatzea du nai.

RAMÓN ARTOLA.

